

Beste allemaal,

De volgende update over mijn project, **Education for Girls in Gambia** (E.G.G.).

De afgelopen maand Juni, wat normaliter een regenmaand is maar nu droog was en daardoor bloedheet met 40 tot 45 graden, heb ik daar stug doorgewerkt en met succes want er zijn 9 meisjes toegevoegd.

Zoals in mijn vorig verslag aangegeven heb ik mijn prioriteit voor deze reis, verlegd naar de *The Villages* en dan met name *SIFOE* onder de rivier en *KUNTAYA* boven de rivier.

Dat was een bijzondere en verrijkende ervaring voor mij.

De mensen daar zijn in materieel opzicht arm maar zo warm, vriendelijk, vrolijk en dankbaar.

Wat een rijkdom!

Ondanks de kleine schaal en afgelegen gebieden, faciliteert de overheid ook in *The Village* het onderwijs.

Dat wil zeggen, de toegang tot scholen is gratis en het is ook de bedoeling dat alle kinderen naar school gaan.

Maar dit *GRATIS* heeft alleen betrekking op het schoolgeld.

De ouders moeten zelf voor de verplichte uniformen (minimaal 2 per jaar), schooltas, zwarte dichte schoenen en alle leermiddelen zorgen.

De totale kosten bedragen voor het hele schooljaar ongeveer 90 tot 100 euro, dat is ongeveer 5000 dalasi.

Het minimum inkomen per maand is ongeveer 1500 tot 2000 dalasi per maand.

Voor de eigen bijdragen van de ouders is veelal dus geen geld en omdat er geen leerplicht geldt, gaan betrekkelijk veel kinderen niet naar school of eindigen hun schoolcarrière na de basic of upper basic school.

Ze zijn dan meestal niet ouder dan 12 of 14 jaar.

De hogere opleiding, de Senior Secondary (Havo/VWO niveau), is voor het overgrote deel van de bevolking zonder sponsoring al helemaal niet haalbaar. Dit geldt eveneens voor de beroeps en HBO opleidingen.

In *The Village* is er meestal maar 1 school met diverse lokalen voor basis en voortgezet onderwijs.

Veelal zitten in 1 lokaal verschillende leeftijdsgroepen door elkaar.

The Senior Secondary school is elders in *The Village* gevestigd.

Op al deze scholen ontbreekt het aan veel middelen.

De vraag is groot naar computers, boeken (voor een op te zetten bibliotheek), Engelse woordenboeken, leesboeken voor jonge kinderen en jongvolwassenen (er heerst geen leescultuur), atlassen, schoolborden, schoolmeubilair en voetballen.

Iedereen in Gambia wil voetballen en er zijn op deze scholen nagenoeg geen voetballen en als er al een bal is, dan is deze van oude lappen gemaakt.

Het zou fantastisch zijn wanneer sportverenigingen hun oude voetballen zouden willen doneren aan mijn project.

Al de bovenomschreven middelen zijn welkom voor donatie aan deze scholen.

Tot de volgende keer.

Een warme groet,

Olga